

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Iuramento calumniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

S V M M A R I V M.

- 1 Index an possit iuramentum calumnie differre, dicendo, nolo quod modo iuret.
- 2 Index aliquibus coniecturis motus contra actorem potest ante litem contestationem iuramentum exigere, aut fingere se nolle exigere.
- 3 Iuramento de calumnia ante litem contestationem præstito, an sententia postmodum lata teneat.
- 4 Iuramentum quibus casibus sit ante litem contestationem præstandum.
- 5 Iuramenti genus est quadruplex.
- 6 Iuramentum de malitia præstat super exceptionibus, uel quum aliquod loco exceptionis proponitur.
- 7 Iuramentum de calumnia in principali præstitum, ad omnia, que postea emergunt in causa, extenditur.
- 8 Apostoli dictum quod unusquisque suam habeat propter fornicationem, qualiter sit intelligendum.
- 9 Iuramentum de calumnia, & iuramentum de malitia, in quo differant.
- 10 Iuramentum de veritate dicenda, qualiter & quo casu præstandum sit.
- 11 Iuramentum de veritate dicenda, semel tantum in tota causa præstari debet.
- 12 Iuramentum de veritate dicenda, in quo differat à iuramento de calumnia.
- 13 Iuramentum de veritate dicenda præstare debet syndicus, uel actor tantum, & fit in anima propria: iuramentum autem de calumnia in anima domini, uel vniuersitatis.
- 14 Ante iuramentum de calumnia an quis cogi possit actionem eligere.

¶ Quando iurandum sit de calumnia.

1. §. Est autem præstandum generaliter post litem contestationem & incontinenti post, ut extra, eod. cum cãm. in fin. & c. j. & 2. & de elect. dudum. 2. ibi, lite uero coram nobis legitime contestata, præstitoque, &c. scilicet in exordio litis, ut C. e. l. 2. in p. in. & C. de iud. rē non nouā. in medio legis. Si uero rati te fuerit omissum ab iurto, poterit peri in quacunque parte indicij, ut iuret, ut j. §. prox. uer. si. quid si nō b. ¶ Sed quid si iudex uolens differre iuramentum, dicit nolo, quod modo iuret. Vi detur ex præmissis, q. non potest. Argu. contra: quia quod differatur non aufertur, ff. de iudic. destitit. l. dist. c. 2. in fi. Tamen si postea non iuret, non tenet sententia ex quo exactum est, ut j. §. prox. uer. & no. q. secundum. & seq. ¶ Sed pone reus dicit iudici, Domine, ecce actor parat se ad agendum contra me: granor in contestatione litis, & in sportulis, & alijs supplico, ut facias eum iurare, q. si se fecerit bonam causam habere. Insti. de pœ. c. te litig. §. idem actoris. & sic non ager cōtra me. Dixit Vber. q. p. index aliquib. coniecturis moueatur cōtra actorem, potest ante litem contestationem iuramentum exigere uel saltem fingere le uelle exigere. Ego dico, iuramentum de calumnia de sui natura ante litem contestationem nō debere præstari, sed post duntaxat, ut extra de prob. quoniam contra. ex ordine verborum, & p. et, d. ex serie rubricarum illius libri, & in præ. con. c. 2. Aliud autē ge nus iuramentum præstat, ut inferius appaebit. ¶ Sed quid si ante litē contestatam fuerit iuramentum de calumnia: Dicunt quidam, non ualere sententiam postmodum latam, ut potest cōtra solitum ordinem iudiciorū, C. de sen. & interloc. om. iud. p. latam. Alij contra, etiam si nullum præstitum fuerit, C. de iur. calum. l. 2. §. sed quia infra §. prox. uer. quid si non. ¶ In casibus tamen ante litem contestationem iuratur, puta cum propter rei cōtumaciam faciendā est missio in possessionem, ut supra de primo & secundo decre §. j. prope prin. Iuratur autem, ut partes a probationib. exonerentur, & ut ueritas cause manifestetur, & calumnia petito & defensio emittatur, C. od. l. i. & in auth. de his, qui ingred. ad app. §. fin. colla. §. ¶ Item in exceptionibus iuratur ante litem contestatam de calumnia, ut infra §. prox. in fin. sed tūc non est iurandum de calumnia, sed de malitia, ut j. uer. secundū. Item in causa appellationis & breuiter, ubicunque nō est necessaria litem contestatio. ¶ Vnde ad huiusmodi articuli notitiā nota, q. quadruplex est genus iuramenti. ¶ Primum est decisorij: de quo habetur extra de iureiur. c. fin. & C. de reb. cred. generaliter. de quo nihil ad præsens, sed de eo j. de iureiur. dicitur. ¶ Secundum est iuramentum de malitia, quod præstat super exceptionibus, uel cum aliquid loco exceptionis proponitur: & præstat hoc ante litem contestationem semel & pluries in ciuilibus & spiritualibus, & criminalibus causis, quoties presumpcio est cōtra aliquem, q. aliqd. malitiose pponat, ut ff. ad exhib. thesaurus. extra de ele. cum dilect. ubi si suspectus erat excipiens, quia fundata erat electi intentio pro cōfirmationem matropolicam: & ideo ibi iuratur, & extra de exce. pastoralis ubi suspectus est, q. post terminū peremptoriū dilatoriū pponit: & ideo iurat sic: & in eo, q. post publicationē dilatoriū pponit: & ideo iurat sic: & in eo, q. post publicationē dilatoriū obicit in psonas testiū, cum non fuerit præstatur, extra de testib. pñentiū sic: & in eo, q. pbat re ftes reprobatores, ut c. i. ad hoc alias incipit, pñentiū in si. sic & in eo, q. xori petenti restitutionē, obicit gradū lege diuina p

hibitu, ut extra de rest. spol. literas. uersus si ubi de hoc sic: & ubi quarta dilatio petitur ad testes producendos, ut extra de testib. in causis. & contra. & c. significauerit. sic & in eo, q. petitur in primis editum sibi edi, ut C. de fide instr. l. si. His enim casibus & similibus obiciens, cum sit suspectus, iurat, q. malitiose non proponit: post litem autē contestatam hoc iuramentum non præstat: q. iuramentum de calumnia in principali præstitum, ad omnia que postea accidunt, uel emergunt in cā, extenditur, C. de iur. cal. auth. hoc sacramentum. alioquin bis iuratur: quod esse non debet. ¶ Vbi uero de ueritate dicenda iuratur, bene iuratur post litem contestatam super emergentibus, uel incidentibus, in quosdam: sed hoc prosequere, ut nō in præ. decre pñentiū. Breuiter ergo teneas, q. si cā est spiritualis, tunc siue proponatur exceptio ante litem contestatā siue post, semper iurat de malitia proponens exceptionē: q. psumit, q. malitiose proponat, & est rō, quia in cā tali non de calumnia, sed de ueritate iuratur. Iurabit ergo q. malitiose, uel gratia differendē litis non proponit, sed q. credit sic esse uerum. Si uero est ciuilib. & proponit ante litem contestatam, tunc idem iuris est: sed si post, tunc non iuratur, cum sit iuramentum de calumnia, ut supra. ¶ Tertium uero genus est in fin. de calumnia, scilicet uitanda: sicut alias dī, Habeat unusquisque suam p. fornicationem, scilicet uitandam, nō committendā, ut r. 3. diff. neri testiculo. si prope si. Et hoc præstat in mere ciuilibus, siue criminalibus & cū agit de crimine ciuilitatis, nō. extra de c. 2. p. §. & statim post litem contestationem, ut dixi supra, & semel tū in tota lite, C. e. auth. in hoc sacramentū, nisi ut j. prox. uer. sed nun quid hares. & uer. quid de q. nōibus uide correctā sunt oīa iura dicentia pluries iurari posse de calumnia, ff. de dam. inf. qui bona. §. si quis stipularus. ff. qui satisf. eod. de die §. iudetur. ff. de iureiur. iurandū §. qui iurandū. ¶ Differunt autē hoc iuramentum, & iuramentum de malitia, secundū Gof. h. quia iuramentum de calumnia præstat tantum post litem contestatam ut si illud autem ante & post, extra, de elect. ubi dilecti de testi. in causis: & c. p. & c. v. t. & c. ad hoc. & alias incipit, pñentiū. de resti. spol. literas. in auth. eo col. 7. §. quia uero. & de fi. instr. §. si uero. Sed ego non credo illud post litem contestatam præstari, nisi ubi iuramentum est de ueritate, ut s. uer. secundum. Item hoc semel in tota causa præstat, ut si illud uero, quoties aliqd. dicit, uel fieri malitiose psumit. Itē hoc locū habet tām ubi agit de rebus profanis: illud ubi tam de profanis, quam de ecclesia sticis. Item per hoc prouidetur, ne quid calumiosē fiat in tota lite, ut in præ. auth. hoc factum. p. illud uero, ne q. petitur, uel proponitur, in quo suspectus proponens habetur, malitiose petat uel pponatur. ¶ Quartum uero est iuramentum de ueritate dicenda: quod præstat in spiritualibus, uel spiritualib. annexis sed certe cum grauis periculum sit: calumniari in his, quam in ciuilibus, multo fortius uidetur in eis pñari factio ad cautelam. A. Ido etiam in hoc iure, q. respondere de creditate: & pbat & no. extra de iureiur. ex literis. Et idē potest etiam fieri in ciuili causant ubi nō. de hoc secundum Papam extra de testi. ad hoc alias incipit, pñentiū. uer. sine iuramēto. & j. t. prox. §. 6. uer. item nota. & præstat hoc statim post litem contestatam. Tamen si diu post litem contestatam & post alios m. processus præstetur, non ob hoc pcessus uiriatur, ut nō. in p. c. ex literis. & de testi. ad hoc alias incipit, pñentiū. §. testes. & idem in iuro calum. ut ibi: & ibi nō. de hoc, secūdm. do. meum. ¶ j. §. prox. uer. quid si non. ¶ Sed nunquid tunc extenditur tātum ad sequentiā? Arg. quod sic, C. de iur. cal. l. 2. Tu dic, q. etiā ad præce-

ADDITIONES.

- a Litem contestationem. ¶ Dixit Fran. Accur. super l. 2. C. e. per hoc probar quod per illud non fit contestatio.
- b Si nō. ¶ Ibi dicam.
- c Vber. ¶ Vbi supra in princip.
- d In præ. con. c. ¶ In quantum de fictione dixit Vber. æque locutus est: sed reateo dicto G. dici potest, q. iudex potest exigere iuramentum ab a. ore, si coniecturas habeat de quibus s. & malitiose non trahit reum ad iudicium, per decr. 4. in fi. eo. tit. lib. 6.
- e Ad præsens. ¶ Aegid. hoc continuat, ut materie, c. 145.
- f In fi. §. lib. 6.
- g Non debet. ¶ Tu dic eod. tit. c. 2. in fi. lib. 6.
- h Secundum Gof. ¶ in Summa huius tit. in col. & easdem differentias posuit Mar. de Fa. in quæstione, an hodie r. p. de calumnia iuret. & Host. in Summa. §. 8. in quibus s. §. quando. & Aegid. ubi s.
- i Incipit, pñentiū. ¶ lib. 6.
- k Ad cautelam. ¶ Et sic hodie fieri debet, ut eo. tit. c. j. in fi. lib. 6. & uide, q. ibi dixi super glo. penul.
- l Sine iuramento. ¶ lib. 6.
- m Viriatur. ¶ Hoc patet eod. tit. c. j. in prin. lib. 6.
- n Testes. ¶ lib. 6.

a ad precedentia. Unde si forte actor, uel reus aliqua negauit, ad hoc interrogabitur super illo, uel super executione, uel alio cōfili. Item praestatur hoc iuramentum semel tantum in tota causa sicut fit in iuramento calumniae, cui succedit quare eodem iure cēfēri debet, si si quis cau. si eum. § qui iniuriarum. ff. de peti. hared. l. ut m. ueniunt. § cum praediximus. C. commun. deleg. l. i. Vel dic, & melius, q̄ praestatur quandoque pluries, ut pater extra de testib. ad hoc alias incipit, praesentium. ibi enim fuerat in curia iuratum de ueritate per procuratores, & papa iterum mandat iurari per principales. ¶ Differt autem hoc iuramentum a iuramēto calumniae: primo quia illud praestatur in ciuilib. & pecuniarijs ut eodem tit. ceterum & c. cum causam. & c. fi. istud uero sātum in spiritualibus, & eis annexis ut eo. tit. literas. de elect. dudum. 2. infra §. prox. uer. quid de causa. ¶ Secundo, quia in illo respondet de credulitate, ut in auth. Col. 5. de his, qui ingre. ad app. §. pe. & fi. sed in isto nō, nisi de scientia, quam scit, 3. quae 9. hortamur. & in praedi. de. ad hoc ibi, ipsi sciunt, & c. & ita hoc ipsum, q̄ uerbum sonet simile ff. ind. sol. iudicati. & ff. deleg. 3. nō aliter. & in pra. de. ad hoc. ¶ Tertio hoc, quia illud continet multa capitula, istud uero unum solum, uidelicet illud, quod ipsum uerbum sonat. ¶ Quarto, quia de illo nō datur dilatio. nam statim potest dicere, Credo, uel non credo: in isto uero sic, ut ff. de interroga. act. §. si defensor §. qui interrogat. ¶ Quinto, quia illud praestant principales personae, istud etiā, procurator, ut §. restat. in prin. & uer. j. ¶ Sexto, quod istud praestat syndicus, uel actor, in anima propria, ut extra eo. in pertractandis. & c. pe. in fi. & C. eo. l. 2. §. hoc etiam illud uero praestatur in anima domini, uel universitatis, ut §. §. ce. uer. ceterum. & seq. ¶ Septimo, quia si post illud praestitum datur melius nosse ueritatem, cogitur iterum respondere, ut infra §. si in fi. ¶ Sed quaeritur, an ante iuramentum de calumnia quis cogatur eligere actionem: super quod distinguitur, ut §. de act. seu pet. §. sequitur. uer. notādum etiam & uer. sed quando. Et non secundum B. quod iuramētum de ueritate, non extenditur ad iuramentum calumniae, nec e conuerso: ut sic notetur differentia in ter. ea, extra de testi. c. praesentium. Primum enim est de scientia, secundum de credulitate, ut no. extra, de confel. statumimus. d.

alias incipit, praesentium. prope prin. & in decre. literas iuratur fit per exceptionem, & de malitia, & bene: non autem super actione, nec de calumnia. ¶ Quid de causa criminali? Dic quod iuratur a de calumnia, ut no. extra. eo. tit. c. j. & C. eod. l. j. Io. de Deo contra. ¶ Quid de causis mistis? Dic, iurari de calumnia: quod exemplifica, ut extra de procurat. ruz. & de accu. fac. super his. & facit ad hoc l. i. q. j. placuit. 16. q. j. frater non ster. 14. q. 2. super prudentia. Quae causa dicatur mista not. supra, de contum. §. sequitur. ¶ Quid ubi imploratur misericordia, uel merum officium iudicis: puta peritur a Papa, q̄ declarat uerba ambigua inserta in aliqua compositione, uel arbitrio, uel simile, aliquid: Et certe allegabatur in causa, quae uertebatur inter abbatem Montis maioris petentis per dominum papam Clemētem declarari uerba cuiusdam compositionis ex parte una, & hospitalarios sancti Antonij ex altera non esse iurandum: quia nulla est ibi actio, uel intentio, uel aliquid loco eius, arg. ff. de no. ope. nunc de pupillo. §. meminisse iustā uer. quid si causa. In cōtrarium dicebatur, quia ante litis contestationem nō dicitur quis agere, sed agere uelle, & tamē antelitis contestationem in exceptionibus iuratur, ut §. proximo. Item & in extra iudicialibus, puta in inquisitione, in purgatione, & huiusmodi. ¶ Quid de cā appellationis? Dic iurari de calumnia, secundum H. & alios, si petatur, eod. l. 2. in princip. ubi de hoc. & in auth. de his, qui ingre. ad app. §. illud. ff. de dam. infec. qui bona. §. fin. extra eo. c. j. ubi. uel quacūque causa, & c. ubi de hoc, secundum Papam. nam & ibi dandus est libellus, & lise est contestanda, ut §. de lit. contest. §. 2. & alia est causa principalis quae die, ut 2. q. 6. si quis in quacūque. & extr. de app. interposita. in fi. & de testa. Raynaldus. & hoc feruatur. Argum. cōtra: quia causa appellationis est eadem cum principali extra de procura. non iniuste, in fi. ¶ Et nota, secundum Pil. & Tanc. quod hoc iuramentum remitti non potest, C. eodem leg. 2. §. sed quia ueremur. A. h. 2. dicit, patri remitti contra filium agentis, & patrono contra libertum agentis, ut ff. qui sanid. cog. de die §. fi. & ff. de iurei. inf. iurandum. §. hoc iurandum. Alij cōtra: in pra. §. sed quia. ¶ Quid si non exacto iuramento procedit in causa, & sententia fer-

ADDITIONES.

- a Etiam precedentia. ¶ vide j. §. pen. post prin.
b Ad hoc. ¶ Ut ibi scripti in §. praterea. super 3. gl. Hoff. hoc improbat, dicens, quod propter iuramentum de ueritate, respondere debet de credulitate: ubi uide, & quod scripsi hic e. ti. c. in ult. glo.
c Qui interrogatur. ¶ Vide, quod dicam j. §. ult. super uer. fi.
d Statumimus. ¶ lib. 6. uide, quod supra prox. dixi.

S V M M A R I V M.

- 1 In causa criminali quomodo & quale iuramentum sit praestandum.
2 Agere non dicitur quis ante litis contestationem, sed agere uelle, licet ante eam in exceptionibus iuratur.
3 In causa appellationis praestandum est iuramentum de calumnia.
4 Iuramentum nunquam est praestandum antequam exigatur.
5 Communis persona quibus casibus a condemnatione alterius appellare, & appellationem prosequi possit.
6 Quaestionibus pluribus, & contra plures, coram eodem iudice motis, an semel pro omnibus, uel in qualibet per se, sit iurandum.
7 Haeres de sancti qualiter habet iurare.
8 Iudice coram quo iuratum, est moriente, uel mutato, an iterum sit coram alio iurandum.
9 In causa iuris patronatus quale iuramentum sit praestandum.
10 Iuramentum non est in causa modica praestandum.
11 Mutans causam, uel actionem post iuramentum de calumnia, an iterum in noua proposuit iurare debeat.
12 Vno petente, & altero excipiente, quis prius iurare debeat. Reus excipiendo sit actor.
13 Inst. antea triennio finita, an iterum sit iurandum.
14 In questionibus incidentibus qualiter sit iurandum.
15 Non possidens, nec dolo de sinens possidere, an cōpellit possit iudicium subire.
16 Iuramentum de calumnia an sit in omnibus exceptionibus, etiam in declinatorijs, praestandum.
17 Iuramentum de calumnia an in praetorijs stipulationibus praestari debeat.
18 Procuratore subrogato in causa post praestitum iuramentum de calumnia an sit iterum per eum iurandum.

¶ In quibus causis iurandum sit de calumnia.

2. §. Sequitur uidere in quibus causis iurandum sit de calumnia. Et quidem in omnibus, ut dixi §. §. prox. uer. tertium. exceptis spiritualibus, in quibus non de calumnia, sed de ueritate iuratur, extra eo. literas. ut dixi §. §. prox. uer. quarum tamen secundum B. ubi agitur possessorio de re spirituali, tunc de calumnia iuratur, ut extra de refut. spoli. literas. uer. si. Ego dico contra, ut habetur expresse extra de testib. c. ad hac.

ADDITIONES.

- a c. j. ¶ Vide, quod ibi scripsi.
b Gontra. ¶ libro iudicum parte 2. eod. tit. in princip. ADDE, quod Bar. in l. j. G. eo. tenet, quod iurari debeat sed dicit de consuetudine Italiae non feruari: Abbas uero post gl. in c. j. extra eo. dicit esse iurandum indistincte.
ADDITIONE. Adde ut uidentur Lud. Rom. sing. 4. 2. 3. inci. tu habes ubi singulariter ponit, an iuramentum calumniae possit consuetudinem tollere Henr. Ferran.
c §. sequitur. ¶ Si est q̄stio de mandato, an q̄s sit, procurator? Gui. de Suz. dicit in l. j. C. de proc. de calumnia iurari: alleg. l. j. C. e. ti. Sed q̄s iurabit, procurator an nō: C. e. l. 2. Vel dic, q̄ iurabit, q̄ in hac causa nō est procurator, sed principalis: uel em. et nō iurabit, quia ante litis contestationem nō p̄stat, nechie fertur diffinitua. Primum ergo dicitur procedat in iuramento de malitia.
ADDE, ut per Bar. in l. qui bona. §. qui alieno. ff. de dam. infec. & per Panor. in c. eo. in pertractandis. extra eo.
d Et huiusmodi. ¶ Reperitur de hac causa j. de libel. concep. §. nunc dicendū uer. l. 4. 6.
e Causa appellationis. ¶ Expeditū est, quod iuratur eodem tit. c. 2. in princ. lib. 6. & opinionibus Doctorum hic, ubi uide, in j. gl.
f In fi. ¶ Verificatur iuramentum quia diuersis respectibus est eadem & diuersa, ut no. de testib. Romana in glo. 2. lib. 6.
g Secundū. Pil. ¶ ubi §. i. ub. 4. in prin. Tanc. autem hoc dicit, ubi supra, in fi. Sed quia ueremur. ¶ Hinc est, quod non ualet consuetudo, quod istud iuramentum non praestetur, extra de fideiuf. cōstitutio. uer. praesentium. Dixit tamen Pil. ubi §. parte 4. in fi. non quod erat contraria iuri consuetudo locorū habens q̄ solum tempore sententiae exigatur hoc iuramentum: auidiū dominum meum, qui meo tempore Assessor fuit Mediolani quod ubi iuramentum calumniae exigebatur solum tempore sententiae, & a iudice, & de hac puro Pil. intellexisse, qui fuit de eius diocesi. ADDE, q̄ Panor. in c. exteri. extra eo. ubi de hac additione, mentionem facit, tenet primum.
i Azo. ¶ Et Pil. ut post eum scripsi eo. tit. c. 2. & ratio ibi.
k Sed quia. ¶ Hoc dicitur Pil. & Tanc. placet Hoff. in Summ. §. 3. in fi. item placuit Franc. Vercel. ut scripsi eo. tit. c. j. in fi. pro ratione sumens, quod ubi non remittitur episcopo, qui pater est, de refut. spoli. conueniente & ibi p̄cor. in gl. 2. Primum dicitū, quod fuit Azo. placuit Accur. in l. 2. C. eo. post princip. eius ratio, quia ius uetus non inuenitur in hoc correctum, & secundum hoc §. ille de remissione hominis loquitur, nō legis. & hoc teneas. Itē tenet Accur. in glo. praedicta, quod remissio per principis rescriptum hoc casu non ualet, nisi in eo dicatur, non obstantē tali lege. de hoc plene scripsi de excels. prel. c. uno. lib. 6. super gl. & tunc ipsius aduersario proderit, C. de fruc. & lit. expen. l. fin. Si autem aduersarius opponit contra rescriptū, in causa ista iurabit, secundum eum. Quod dixi aduersarium ut illo iure, in telligit Fran. q̄ illud fuit impetratum a parte: secus si sit proprio motu principis concessum, facit, quod not. de mut. pet. c. 2. in fi. n. l. gl. & Pil. tenet, ubi supra, 4. parte in fi. q̄ etiam si im petrans non utatur, aduersarius tamē uetē ff. q̄ quisq̄ iur. l. 3. §. j. ADDE Baro. concordat. huius addit. in l. 2. C. eod. Quod e contra, an remittatur filio, uel liberto? Bar. dicit, q̄ sic, in l. i. iustur. dum. §. qui iusturandum. ff. de iurei. per tex. in c. sacramentum. §. in cau. de consue. recti. seu.

ria fertur. Dicitur. Tenere: quia non est prestandum, nisi exigatur, si de no. oper. nunc. de pupillo. §. qui opus. & in prae. l. i. iuramentum fecit si exactum fuit. C. de sentent. & interloc. om. iud. pro. l. i. r. hoc pro. se sequere, vt not. extra de testib. tuis. & supra §. j. in princip. Hoc tamen puto, quod si omisissim sit, poterit quandoque ante sententiam exigere. arg. ff. de dam. ini. l. qui bona §. pe. de hoc extra de iur. iur. ex l. iteris in Summa do. mei de lit. contest. §. & quando. supra §. prox. vers. quartu. n. ¶ Item queritur, quis iuravit in illis casibus, qui sunt ff. de appel. non tantum. & ii. q. vi. non solent. ff. de liber. causa. l. ii. §. 4. quibus potest coniuncta persona a condemnatione alterius appellare, & appellationem prosequi, & contra iuramentum eius agere? Dic. quod appellans, quasi suam fecerit causam p appellationem. ¶ Quid si moueo plures questiones, & contra plures coram eodem iudice? Dic. quod in qualibet per te iurabo, non semel pro omnibus. arg. ff. de excep. rei iudic. & an eadem. & arg. extra de iur. iur. clericis. quia res inter alios acta, & c. extra de fide inst. inter dilectos. vers. sic. por. tu. & hoc, quando negotium non est commune. Sed si est commune, & iudicium, tunc omnes iurant, vel unus pro omnibus: quia malitias, & c. ff. de rei vendic. in fundo extra de rescrip. ex te more. & C. si unus ex plur. app. l. i. secundum Iacob. Bal. & Alber. Pap. ¶ Sed nunquid haeres defuncti iurabit de calumnia? Respondeo, sic: vt in auth. principales, & in prae. l. qui bona §. penult. quia licet defunctus non fuerit calumniatus, sed habuit bonam fidem forte haeres habet malam, ff. de accusat. si cui. C. de reb. cred. gene. r. aliter. respon. i. Idem forte in procuratore, ad quem causa tran. sit, in a. vers. fin. Alii dicunt contra: quia haeres eadem persona cum defuncto censetur, in auth. iurandū, quod a mor. praef. §. ii. Tertii dicunt, quod debet solummodo iurare, se nil dedisse, nec daturum, in auth. Collat. ix. ut litig. iurent, in princip. ¶ Quid si iudex, coram quo iuramentum est, obiit, vel mutatur? Dic. quod non iurabitur coram alio iterum, quia idem censetur iudicium, vt ff. de iud. mortuo. & l. cum proponeretur. Ioan. contra. argum. ff. iud. sol. l. iii. & l. eū querebat. & l. cum apud. in auth. de resti. §. quia ve. ro. C. de iudic. properandum. §. in autē. in med. Dicunt alii, q. par. tes iurabunt, quod nec dederunt, nec dabunt aliquid huic iudici, ut pro eis iudicet, ut in prae. auth. ut litigātes, iurent. in princi. Sūt etiam qui dicunt, tunc de veritate forte iurandum, C. de eden. l. ii. ¶ Quid de causa iuris patronatus? Dicunt quidam §. non de calumnia, sed de veritate in ea iurari, cum sit annexa spiritualibus extra de iur. patro. ad aures. extra de iudic. quanto. supra in §. xi. vers. sed nunquid tunc. Alii contra: cum non sit iurare spiritualis: & exponunt extra eod. literas. nulli inducitur. id est, prohibent, i. l. q. v. cō. siliu. ¶ Quid si causa modica est? Dicunt quidam, non iurari. nam & sententia sine scriptis lata, tenet: & alia solennitas propter exiguitatem omittitur. C. de senten. ex breuic. recit. aut. nisi. l. q. i. in primis. Dic contra, ut ff. ad exhib. thesaurus ut extra, de praeb. maioribus. & de appe. c. de appellationibus nisi index ex officio suo extra ordinem cognoscat. nam tunc non puto iurandum arg. ff. ne vis fiat. ei, qui in pos. mil. l. i. in princip. ¶ Sed q. d. iurari, si quis post iuramentum calumnia mutauerit actionem, & an iterum iurabit in noua p. oposta? Respon. sic: quia noua actio est, & alia: & in qualibet intrandū est, §. cod. l. x. in princip. quia & in hac potest calumniari, ff. de dam. infe. qui bona §. penult. Su p. actione enim iuratur, ff. fam. ercisc. inter cohæredes. §. si familiae. Alii dicunt, quod potius super facto iuratur, arg. C. eo. auth. in l. i. ¶ Sed q. d. iuratur tamen, quia causa mutatur. ¶ Sed pone quod peto a te decem: tu confiteris debitum: sed opponis exceptionem: & a deo peto decem: quiritur, q. primo iurabis: Et videt, q. excipies: cū p. stet de actoris intentione & re? in excipiendo sit actor, ff. de exce. l. i. Dic contra: quia originalis causa inspicitur, ff. de don. id quod. l. ¶ Quid si instantia sit triennio finita? Respondeo, iterum iurari Idem dicit Ioan. si index in medio trienniū mutetur, ut s. ver. qd. ¶ Quid si index? Quid de questionibus incidentibus, vel emergentibus nunquid iurabitur in eis de calumnia? Nō videtur, cum sit in principali iuratum: & idem iuris sit in principali, & in accessorijs vt extra de offi. deleg. prudentiam. in fi. & quia semel tantum iuratur, C. eo. auth. in isto. sed hoc verum est in eadem causa. Vn de dic contra, vt ff. de dam. infe. qui bona §. si quis. & ad exhib. thesaurus. & qui satis cog. de die §. penul. ¶ Quid ergo pone, si peto a te fundum: tu dicis, te illum non possidere, nec dolo desin. se possidere, ego peto quod iures de calūnia, queritur, quid iuris? Et certe cum non possideam, nec dolo desin. se possidere, nō compellor iudicium subire: vt ff. de rei ven. qui petitorio. in prin. & §. penult. ergo nec iurare, ff. de iudic. sed si restituitur §. ex qui bus. & de iur. iur. tutor. §. si. Dic tamen esse iurandum: & sic obui. nait. ¶ Sed nunquid super omnibus exceptionibus etiam in 16 declinatorijs, est iurandum de calumnia? H. dicit, quod sic, ut no. supra de excep. §. viso. vers. sed nunquid. & C. eo. l. i. & probatur ff. qui sat. cog. de die §. fin. ff. de noxal. quoties §. penul. Quidam tamen dicunt, sufficere de malitia iurari super declinatorijs, extra de resti. soliat. literas & de electio. cum dilecti. supra §. i. ver. in 17 casibus. ¶ Sed nunquid in praetoris stipulationibus iurabitur de

calumnia: Videtur, quod sic, C. de iuramen. calū. l. j. ff. de dā. infe. l. 13. prator. in princi. & l. q. bona §. si. ¶ Quid si post praestitum iuramentum de calumnia subrogetur procurator in causa? Dic. pe. cum iterum esse iurandum, cum calumniae possit probationes inducere, & alia facere. Alij tamen cōtraducunt: quod dic. prout no. secundum Papam, extra c. c. j. super uer. j. sed nunquid haeres?

ADDITIONES.

- a Sententia fertur. ¶ Expeditum est quod, valet sententia, eo. ti. c. j. r. resp. lib. 6. & vide q. ibi no. in ult. gl. ADDE Rotā in antiquis decisi. deci. 160. ¶ b Dicit Pile. ¶ Vbi s. c Omisissim sit. ¶ Nota, quia distinguit inter omisissim & remissum. d Exig. ¶ Vt in prae. de cri. in prin. lib. 6. e Contra plures ¶ Ampliatur haec questio si licet quando unus summus plures questiones mouet: vel plures contra unum plures questiones mouet: & omnibus conuenit sequens solutio. Alia questio de tutore duorum pupil forum inuicem litigantium, no. in l. 2. C. eo. tit. 3. §. quod obseruari in gl. 2. in h. consilium est, q. in altera det actor: em. simile. s. de aduec. §. ver. quid aduocatus. f Idem forte. ¶ Sic sub dubio Forte, loquitur in prae. auth. principales. in j. gl. tu dic sine Fortesur in prin. huius §. g Dicunt quidam. Bar. eo. ti. c. 2. in j. gl. & vide quod super ea dixi. h In prin. ¶ Hic scias, q. in causis, quib. proceditur simpliciter & de plano, & haec iuramenta de calumnia, malitia, & ueritate, praestari debent, ut in cle. i. p. de uerb. signif. ibi, citatione. & c. i Actionem. ¶ Si dicatur accumulando procedi, hoc dico: quia ex quo ponit iuratum, ponit item contestatam: & sic non est locus mutationi. C. de eden. edita uide Cy. C. eo. l. 2. in parte j. q. 13. k Sed opponis. ¶ Sup. in ipa contestatione, ante quam iuret de calumnia alias super uerba uel esset questio. l Id quod. ¶ Sic dixi Accur. in l. 2. respon. in gl. sic ergo. m §. pen. ¶ Alias vlt. in prin. Has leges tenuit do. meus in legibus do. Mar. in questione, quae incip. minor 25. quod si filius, qui minor 26. adiuit hereditatem patris, conuenitur actione personali, vt haeres, & dato termino ad respondendum, ipse dicens se inconsulte adiuit hereditatem, quae loquens putabatur, petit restituere ad conf. actionem iumentarij, & actor dicit id peti animo differendi actionem, & petit, quod iuret de calumnia, q. ad redūs est Non bñat, quod si. c. i. d. hoc bis iurabitur, se licet secundo post litē contestatam si per personali. contra auth. de his, qui ingre. ad appel. si. vnde sumpta est aui hoc sacramentum. C. eo. ti. quia id procedit in eadē instantia, ut dictum est s. secus in diuersis, per iura praedicta. Ad idem ff. de eden. si quis ex argentarijs. §. exigitur. & de iur. iur. iurandū. §. qui iustus randū. & facit. q. de causa appellationis dictum est s. ver. quid de causa. Itē si diceretur, quod restitutio peti non possit in modum exceptionis, negari non potest, quin hoc peratur incidenter, Causi, & apud quos. l. ult. in fi. & extra de resti. in integ. c. h. & eam esse prauidicalem actioni propositae, C. de iure delib. l. sancimus. §. donec. facit Insit. de act. s. prauidicalem: & sic pro. cogno. scenda, de ord. cog. tuam. & hoc quia in perpetuum, uel ad tempus actionem excludunt, habent instar exceptionum. Ad rollēdū ergo suspicium nem p. get se per iuramentū, C. de his, qui ad ecc. consi. l. ult. §. sicubi. Pro cedit autem secundum eum, q. per se iuret, si est maior 25. & intra tempora restitutionis. Si autem est adhuc minor iurabit curatore: de hoc infra §. proximo in princi. & uer. sed cum pupillus. Si dicimus, quod hoc casu recipiatur iuramentum de malitia, de quo s. proximo, uer. fm. & dixi eo. §. post prin. cip. cessabit omni difficultas. Et haec est simile, quod notat Guid. de Suz. in l. seruum. §. publice. ff. de procura. dicens, quod qui allegat causas absentia iurabit quod animo calumniandi illas non allegat. cum iuret istud solū capitulum: & sic non obstat auth. hodie de qua supra. ¶ Nesciobtinuit. ¶ Hoc tenet Alber. Pap. super l. ff. de rei vendi. l. de die. §. in princip. alle. §. j. vers. prox. Ad iura quae prohibent bis iurari, respondet, illa loqui post litē contestationem, cū iuratum est. ¶ Nunquid haeres. ¶ Primum dictum approbatum est eo. ti. c. 2. §. j. lib. 6.

SVMMARIVM.

- 1 Sacramentum omnium possessorum desideratur, dū res venditur ciuili actio.
- 2 Abbas an iurabit de ueritate, ubi collegium litigas per syndicum.
- 3 Iuramentum de calumnia semel tantum in causa prestandum est.
- 4 Praelatus ecclesiae causam per se prosequens, an possit iuramentum committere syndico, seu aconomo.
- 5 Pupillo an expedit iuramentum praestari, ubi agit causam momentaneae possessionis.
- 6 Pater an iurabit de calumnia in bonis aduentijs.
- 7 Conuenus reali actione, nominans dominum in iudicio, an iurare habeat de calumnia.
- 8 Clericus an possit iurare de calumnia.
- 9 Minor, cuius nomine litigatur, an possit, uel debeat iurare.
- 10 Impubes iurare non potest, secundum Canonistas.
- 11 Omnibus, uel maiori parti de municipio iurare licet.
- 12 Procurator an possit iurare de calumnia. ¶ nm. 12. & 13.
- 13 Procurator agens, & defendens nomine absentis, non iurabit, sed dabit ei dilatio, ut denunciaret uero domino, ut ueniat iuraturus.
- 14 In procuratorio alius alius sufficiens ad causam, si non exprimat, q. possit iurare de calumnia, an is poterit iurare.

si in rubo, vel, per verum Adonai patrem: vel per Deum Eloim, & huiusmodi: arg. in præd. c. monet te. ad fi. Respō. Iuro. Vel sic, Si tu culpabilis es & perurus, sis dispersus inter gentes, & moriaris in terra inimicorū tuorū, & sic te terra absorbeat, sicut Core Dathan, & Abirō: Respōde. Amen, vii. q. i. deniq; extra de elect. licet. vel sic: Te lepra apprehēdit, sicut Naaman Syrum, vt i. q. j. qui studet. uel sic: In habitatio tua deserta, & c. arg. 23. dist. in nomine prope fin. Vel sic: Veniat super caput tuum omnia peccata tua, & parentū tuorū, & omnes maledictiones, quæ in lege Moisaica & prophetarū inscriptæ sunt, & semper tecum maneat. Respon. Amen. Multas ex illis habes in Deuero. c. xxviii. & in Plal. Deus laudem. Vel sic: Det te Deus in maledictionē, & in exemplū cunctorum populo suo, vt ij. q. v. hoc autem. ¶ Sed ad cuius expēsas mittetur iuramentum calumniæ ad principalem absentem, vt supra ver. quid ergo fiet: Respō. si absens voluntarie per procuratorem litigat, tūc quia ei? absentia causam impedit, ipse soluet expēsas: si autem ratione sexus, uel dignitatis, uel infirmitatis, & huiusmodi, tūc communiter fient sumptus. ¶ Vtrum autē aliud a principali persona possit iurare de veritate, uel de credulitate, not secundum Papam, extra. cod. ca. fin.

ADDITIONES.

- a Respon. ¶ Secundum. Gui. de Suza. in l. 1. c. eod. tit.
b Infirmatis. ¶ Tex. l. 2. §. fin. autē. in prin. C. eo. ti. ponit duo præcedentia: sed adhuc fortius urget hoc tertium, cui iudex compari debet, 24. q. 4. quæ dignior. in fi. ¶ Adde. quod dicta Spe. sequitur Alex. in l. ad personas. ff. de iureiur.
c Fient sumptus. Arg. contra de iudic. ca. 2. in prin. lib. vi. ibi fauore producentis tantum, hic communis. Expedit enim aduersario illius exigi iuramentum.

SVM MARIVM.

- 1 Iuramentum de calumnia importat dilationem non petere, gratia litis differenda.
2 Reus post iuramentum actoris, qualiter et sub qua forma iurare cogatur.
3 In duplici iudicio uterque est actor et reus, et uterque prestare debet iuramentum. Iudicia duplicia que sunt et que dicuntur.
4 Iurans de veritate dicenda, si interrogatur de credulitate, an teneatur respondere.
5 Episcopus iurans de calumnia, vel veritate, an debeat euangelium tangere.
6 Forma, qua iudex computabit iuramentum, ubi causa est spiritualis, uel ei annexa.
7 Forma iuramenti, quod prestatur in animam domini.
8 Iudex sub qua forma iurabit in iudicio, si cum Christiano litiget.

Iuramentum de calumnia, qualiter, & sub qua forma sit prestandum.

4. §. Nunc dicamus, qualiter sit iurandum. Et quidē statim lite contestata iudex actori sic computabit iuramentum;

¶ FORMA. Tu iurabis, quod non calumniose petis: sed quia credis & æstimas iuste petere, C. eo. l. ii. in prin. vers. & actor. & auth. hoc sacramentum. Inst. de pœ. tem. litig. §. item actoris. ¶ Itē quod respōdebis veritatem super his, de quibus interrogaberis, & eam non negabis, ut eo. tit. auth. in hoc. ¶ Item quod non vtrius scienter falsā probationem, siue in testibus, siue in instrumentis, siue in alia specie probationis, sed hoc potius de consuetudine, §. de iure sit nam de iure debet sic dici: scilicet quod nullam probationem exiges, nisi quam pro veritate credes necessariam, vt in authen. hoc sacramentum. ¶ Item quod non corrupisti iudicem, neque corrupes, uel tabellionem, nec dedisti, nec dabis. nec promissisti, nec promittes aliquid per te, uel per interpositā personā pro hac causa: vt sentētia feratur pro te, nisi illis personis, quibus iura dare permittunt, videlicet notario, aduocato & aliis, C. eo. l. 2. & auth. principales. ¶ Item quod dilationem non petes gratia litis differendæ, C. eo. l. 2. in prin. vers. & reus. & l. 3. ibi, quod non causa differendi, & c. sicut ego dixi, sic verum est, & sic feruabit: sic Deus te adiuet, & hæc sancta dei euangelia. Sed consului quod hoc ultimum omittatur, alioquin raro aut nunquam partes perinquit euitabunt: quia sepe post hoc iuramentum dilationes frustratorias petunt. ¶ Quidam autē sic dicunt: Tu iuras te litis iuramentum calumniandi animo non mouisse, vt C. eo. l. 2. nec mouere, ut ff. fami. ercis. inter cohæredes. §. si fami. ercis. un. nec moturum, ut in authen. de his, qui ingredi ad appel. Collat. v. quæ est b C. eo. auth. in isto. ¶ Computato igitur taliter iuramento actori conuertat se iudex ad reum, & dicat: Tu iurabis, quod putas petitioni actoris iuste contradicere, vt insti. de pena te. lit. in fi. respō. j. & generaliter iurabis ita verum esse, & te obseruaturū in defendēdo, sicut ille iurauit in agēdo: sic; Deus te, & c. C. eo. l. 2. in prin.

ver reus autem. & ff. fami. ercis. inter cohæredes. §. si familia. ¶ Prestito autem iuramento iudex det actori terminum ad proponendum, ut supra de diuio in fi. ¶ Nota tamen, quod in duplici iudicio, scilicet Communi diuidendo, Familiæ ercisundæ, Finiū regidorum, Vti possidetis & Vtrobi, in quibus uterque est actor & reus, uterque prestat iuramentum actoris & rei, vt in præ. §. si familia ercisundæ. extra de probat. ex literis. vbi de hoc. Sed quæ tunc prior iurabit? de hoc habes ff. de iudi. in tribus. & l. sequen. Idem est etiam in mutuis peritionibus: quia tūc uterque est actor & reus, & prestabit uterque duplex iuramentum. hoc modo: Iuro, quod vtrorū bona intentione, & bona exceptionem, iuro, quod iuste credo petere & defendere. Et ita secundum canones inuenitur duplex iudicium, scilicet causa cōuentionis & recōuentionis siue mutua petitio: quod concedo, quantum ad iuramentum de calumnia, sed non quantum ad testes. Nam in iudicio finium regidorum testes, a quacūque parte producantur, perhibent testimonium de factō actoris & reialias non probarent limites. vel fines communes. Hoc autem necesse non est, quod testes super conuentione produci, dicant super reconuentione: imo per se potest pbari conuentio, & per se reconuentione. Iacob autem Bal. dixit, in causa conuentionis, & reconuentionis unum tantum prestari iuramentum. ¶ Item dixit magister Gratianus, quod si is, qui iuratur de veritate dicenda, interrogetur de credulitate, non teneat respondere: secus, si iurauit de calumnia, extra de testib. c. de testibus. Innoc. dicit, quod iurans de calumnia, debet respondere de veritate, extra de re iud. cum olim. §. j. in fi. vt not. de test. ad hoc alias incipit, præsentium. ¶ Item no. quod cum episcopus iuratur de calumnia, uel veritate, non tangit, sed inspicit euangelia extra de iur. cal. c. fin. xj. q. j. nec honor. tamen quandoque tangit, scilicet cū reuertitur ab heresi, uel schismate, vt j. q. vii. quoties, & quando absoluit ab excommunicatione, uel suspensione, extra de senten. ex com. venerabili. Alb. Papi. dixit, quod si causa sit sua propria, tunc iurat episcopus. Nec ob. l. C. de epif. & cle. cum cle. ricis in fin. quia ibi loquitur de alto iuramento. ¶ Si uero sit causa ecclesiæ, aut est spiritualis, & tunc non iurat: aut ciuili, & tunc iurat, non per se, sed per procuratorem, arg. ext. eod. c. j. & c. pen. de v. q. iij. qui episcopus. ix. q. 3. cum simus. Ego ito decre. extra eo. c. fin. vt indistincte iuret secundum præmissam formam. ¶ Ceterum si causa sit spiritualis, uel ei annexa, & iurari debet de veritate, tunc iudex sic computabit iuramentum.

¶ FORMA. Tu iurabis ad sancta Dei euangelia dicere & respondere veritatem, quam scis per te, uel intelligis per eos, in quorū animas iuras: & dicere etiam, quid credis & existimas. ¶ Tūc ipse dicat: Ego P. in causa, quæ vertitur inter me & H. super hoc coram vobis dicam veritatem, quam sciēno per me, uel quā per meos fratres, in quorum animas iuro, intelligo, & quam etiam credo, quoties & quando conuenit fieri per uos interrogatus: sic me Deus adiuet, & hæc sancta Dei euangelia. Hæc forma probatur extra de testi. & in dec. noua præsentium. C. de iuram. calum. l. ii. in prin. Quod ntem dicitur si quid credis, & quæ etiam credo, hoc ad cautelam apponitur. nā non est de forma huius iuramenti, quæ enim de veritate iurat, non debet de credulitate interrogari, vel respondere, vt s. §. j. vers. quantum. ¶ Si uero iuramentum de veritate prestatur in animam domini, ut l. xiii. dist. sibi. ext. de testi. ad hoc alias incipit, præsentium tunc fiet in hac forma.

¶ FORMA. Ego iuro in animas conuentus, id est singulorum de conuentu: quia conuentus non habet animam, ut not. i. in tra. libel. de sent. ex com. uer. fi. secundum domini siue in animam domini mei talis, quod dicā veritatem in tali causa, prout ab eo, uel ab eis

ADDITIONES.

- a Petunt. ¶ Vide Simon Vinc. non approbat hoc, sed excusat: quia sic habet consuetudo: hoc dicit in l. j. C. eod. tit.
b In isto. ¶ Turbantur aliqui, quos etiam sequitur Cyn. in l. ij. C. eo. in §. q. q. iuramentum calumniæ prestatur de præterito & verbū mouisse, quod ponit lex prædicta: positum est §. exponunt, i. mouere: & mouet eos §. facta in l. in bello. ff. de ca. & poss. reuer. ubi patet, factū p. infecto haberi nō posse: quod n. præteritum est: nequē nō fuisse. Sed Hoff. p. ordat Gul. in Summa. eod. tit. §. antepenult. in fi. Nec video, quod impediatur iurari de præterito, quod proprie respiciunt iuramenta purgatorum & restium. Nil ergo impedit iurare, q. a principio sine calūnia mouit litem: sed hoc nō sufficit propter malam fidem superuenientē, quæ iuramentum excludere intendit.
c Et l. sequen. ¶ Vide in præd. c. ex literis. in gl. 2. dixit Ro. in ti. cōmuni diuidendo, q. ex natura actionis procedit vtrunq; actorē & reū iurare vterq; enim petit ab altero etiam prouocatus a prouocante portionem suam: item expensas & damna per alium data. sed ex ordine iudicii, uel processus est semper per dare a storem, uel primo prouocantem, uel quem fors præstitit, ut ibi patet.
d Incip. præsentium. ¶ lib. 6.
e Alio iuramento. ¶ Scilicet de iudicio fisti, & iudicato soluendo.
f Et existimas. ¶ Hanc additionem improbat Aegi. s. 44. in fi. & facit, quod hic sequitur: & vide j. ti. prox. §. vj. vers. item nota.
g Præsentium. ¶ lib. vj.

Interrogatus ff. de iur. iur. adum & ad pecunias. Alii dicunt contra, cum non fideat tunc nisi de credulitate: secus in iuramento de veritate, ubi de scientia fideri, quod dicitur, ut s. no. ext. de iur. cal. p. & C. eo. l. 2. §. q. si actor. in gl. per hoc apparet. & j. tit. px. §. vi. ver. item no. quod in iuramento. Ergo de calumnia non conceditur dilatio, quia statim potest absque nota perituri respondere. Credo, vel Non credo. Et nihilominus proponatur, quod hodie habet aliam conscientiam, per ea quae postmodum audit, cogetur iterum respondere, arg. ff. de dam. infect. qui bona. §. si quis stipulatus. & ff. famil. erc. inter cohæredes. §. si fam. erc. secundum de meum, ut not. ext. de prob. quoniam contra. s. per verbo. interrogat. tiones. secus in positionibus, ut in præd. ver. item not. 2

ADDITIO.

Item no. ¶ Et est simile, quod no. de conf. c. 1. lib. 6. in fi. pen. gl. & dicam j. tit. prox. §. 9. super ver. item illud nota.

ADDITIONES NOVAE.

- * Quis debet primo iurare de calumnia an actor, an reus. Archi. ponit extr. de iuram. cal. c. j. lib. 6. & arguit pro & contra: & dicit quod forte in talibus non est ordo attendendus, ar. l. nec ordo. de solu. ff. An autem in talibus detur dilatio ad respondendum ibidem format, & remittit ad nota. per gl. in c. cum causam. extr. eo.
- * Quid si aliquis iuravit ad sancta Dei evangelia nunquam iurare, an cogetur iurare de calumnia, si casus accidat, veritas est quod sic, quod omne iuramentum semper a potestate superioris videtur exceptum, c. venientes, extr. de iure iuram. Bal. in l. 2. §. sed quia. de iuramen. cal.
- * Si oportet me ire ad aduerialium, ut iuret de calumnia, teneatur ad sumptus itineris, non autem ad sumptus cibariorum, nisi esset talis persona que amiserit me ex magna opera, l. ac. Butrig. in l. sed & si hereditatis. §. quo autem loco. ad exhibendum. & dicit quod non, per l. prator. §. defendi. ex qui. ca. in po. ca. facit l. eos. §. si quis autem in fi. de appe. Quod autem istud iuramentum mitti debeat aduerialio mittentis, & petentis. facit l. sed sciendum. ad Treb. gl. no. contra in l. 2. ex quibus cau. in po. ca. Dyus.
- * Quid si exactio iurando proceditur ad cam. de hoc per Bal. in l. iur. s. qui iurandū. de iurando, ibi in text. si exigatur, ubi sic dicit Bal. tene hoc singulariter menti: quia videtur quod iurandum calumniae habet rationem additionem annexam si petatur vñ potest omitti & remitti etiam expressè si non sit petiti, & talis remissio habetur pro omissione tantum; unde non petitur & expresse remissum postea lite pedete potest iterum peti, quasi sit omisio. sed si esset petitum, omisium uel remissum, vitaret processum. l. 2. §. sed quia. de iura. cal. Bal.
- * In c. præsentū. extr. de testi. lib. 6. in gl. fin. si & dilectide, & non solum de veritate, sed et de credulitate, secundum Host. dicit quod quilibet debet iurare de veritate, debet respondere & de credulitate. In dicit de re iud. c. cū olim. §. j. in fi. & in Summa de iuram. ca. §. q. si. ver. sed quid dices hic & ibi quod veritate in spectata iuramentum est de credulitate: quia si id quod non credo ostenderet & assero verū esse deiero, 22 q. 1. homines. De iure iur. & si Xps. 22. dist. 1. p. l. missa. In omni ergo iuramento cauendū ne quis dicat de scientia Deo testifica. j. & si illa sequitur sufficit, 3 q. 9. hortamur. Ioan. An ubi s. in nouel.
- * In l. ait prator. de dam. infe. ibi postulatū. & sic nota, quod si petit proprio nomine de propria calumnia iurat: vel sic quod proprio nomine iurat, vñ tantum, scilicet de calumnia sua: quando alieno nomine iurat, quod si dominus præsens esset idem esset petitorus. Bald.
- * An procurator datus ad omnes causas cum mandato iurandi possit vigore dicti mandati iurare de calumnia, & quid de procuratore ad negan. no. in c. nullam causam. de iur. cal. l. 6. Ioan. An in nouel. ubi etiam dicit quod procurator habet speciale mandatum ad iurandum, dominus non potest compelli venire ad iurandum de iuramento veritatis. Bar. de dam. infe. l. qui bona. §. si alieno.
- * In l. j. §. si autem. de iuram. cal. dicit Bal. quod si causa sit agenda sine speciali & figura iudicii, quod tunc procurator potest iurare sine speciali mandato. vide ibi Bal. & Bar.
- * Dñs debet mandare procuratori quod iuret in animam suam, & tunc procurator debet iurare in animam domini. notat gl. in auth. itē sacramenta de pe. ca. iur. fir. de quo est casus in c. procurator. de electio. li. 6. & ille qui iurat in animam alterius debet dicere veritatem non de eo quod sibi videtur, sed de eo quod didicerit ab eo in cuius animam iurat. & si non iurat quis pro se sed tantum in animam alterius, & ipse veritate sciat, illa autem cuius nomine iurat nescit, nihil dicit, quod de se non iurat. ita not. ext. de testi. c. ad hoc. per Inn.
- * Nunquid si lex vel statutum requirat alicuius propriū sacramentū, possit per procuratorē iurari, not. in c. ut circa. de electio. li. 6. per Arch. & Ioan. An videtur tenere quod non, & no. eo. ti. & lib. c. nulli. per Archi.
- * In l. actori. de iure iuram. quid de his qui hæredem non habent, ut vniuersitas: quia is qui non potest mori non potest heredem habere, l. j. in fi. si quis dicit. no. ob. pone ergo quod syndicus habet mandatum dñendi cum iuramento, & iurat, quid operatur istud iuramentum, nam ciuitas non habet animam, ut c. poenz. ext. de sent. ex com. per Inn. Respondeo autem loqueris quo ad ceatū perituri, & non obligantur nisi iurantes & mandantes: aut loqueris quo ad perpetuū esse, & certe dico quod illud iuramentum representat rem publicam loco maioris, ut non restitatur amodo in integrū, sicut dicit in minore. & hæc fuit sententia Ray. in Summa de iure iurando. fac. c. præsentium. de iure iurando lib. 6. unde quo ad firmandum dicas idem in ciuitate quod in minore, in ecclesia autem non potest fieri quod non habeat loco minoris, & ibi est fauor ecclesie. Bal. vbi s.
- * In l. ab hostibus. ex quib. caus. maior. ibi si autem ut plerumque &c. dicit Bal. per hunc tex. cum gl. quod quoties pro absente pūcta persona agit, & petit aduersarius quod absens veniat ad iurandum de calumnia, si modo sit multū absens. detur curator bonis qui tanquam legitima persona iurabit, & gl. hoc determinat in c. exterum extr. de iuram. cal. in gl. per vide Bar. in l. 2. §. q. d. obseruari. C. de iura. cal. ubi videtur tenere contrarium.

* Nota quod iurans debet iurare cum manu non cum fronte, no. glo. in c. vt c. de electio. lib. 6. Bal. in l. si aduer. vendi.

In l. generaliter. C. de iure iuram. no. quod max in no iurando non praestatur iuramentum pro confesso ipso iure: sed est in arbitrio iudicis ad iudicem enim spectat causam determinare. nam quod non est vniuersum, & potest esse iustum & iniustum, ad iudicem spectat declarare, ut leuius qui delatorem de iure feci. Bar. in l. manifeste. de iure iuram.

* Quid si citatus ad iurandum de calumnia est contumax, an perdat litem Andreas de Barolo dicit quod non: quia quod perdat litem ille qui non iurat re est verum in eo qui præsens est, & iurare non vult, ut no. in l. locorum. C. de omni agro deserto. lib. xj.

Bald. de Iuramento calumniae.

ANTE litem contestatam si forsium a lite contestata non praestatur iuramentum calumniae, nec iudex ipse ipsum exigere, nisi in sum maris, & in his quae ante litem praestationem expediuntur, §. j. ver. sed pone. G. ¶ Multiplex est iuramentum, de veritate. ff. de re iud. l. j. per l. a. de iur. tñ hoc non quam est, nisi agatur inter partes: quod fit decimum de malitia de calumnia: est & aliud de veritate, quod praestatur in spiritualibus causis ad litem ordinatū, nō ad litem decisionem, ver. unde ad huius. G. ¶ Suspectus est si malitia, qui post terminū premissum proponit dilatoriū: sed iurat. C. ¶ Iuramentum calumnia non extenditur ad iuramentum de veritate, nec contra: ver. sic. G. ¶ Non iurat de calumnia, qui impetrat a principe suum privilegium declarari, vel petit dispensationē vel aliud simile, quod iuret gratia, uel iure scripto, uel quid sub. §. sequit. G. ¶ In causa enim facti iuratur de calumnia, si in ea iuris, s. m. Ric. ¶ In causa appellationis iurat de nouo de calumnia, no quod abi mutata sit, uel causa, sed quod requirit nouo ordinio iuratur de iuramentū calumniae potius ordinē q. facti, ver. §. d. de causa. ¶ Vbi iudex procedit, notū proprio ex officio, no iurat de calumnia, nec quid si causa. ¶ Quia extra ordinem procedit, nec propria sunt partes. G. ¶ Si reus confitetur libellum, quo ad originem petitionis, tamen negat quo ad effectum conclusionis: si quod opponit exceptionē: debet tñ actor iurare de calumnia, quia causam probationis desiderat, ver. pone. G. ¶ Ille qui negat possidere, no cogitur iurare: quia nec iudicium patitur, ver. quid ergo. G. ¶ Abbas non potest dici principaliter persona in causa suae ecclesiae, nisi testifecit, & restat, uel quod si interrogandus. ¶ Etiam postquam procurator negat probationes: dominus est interrogandus super eis, si dicatur melius nouisse factū, eo. ver. ubi. q. d. est not. vide §. de proc. si procurator respondit, & si actor malit. ff. de procur. G. ¶ Iuramentū calumniae non potest specialiter committi, nisi quod causae prosecutione committatur, ver. qd si platus. G. ¶ Si iudex Perulinus scribit Fulginati, quod recipiat testes, uel iuramentū in ea principaliter mota corā iudice Perulino. Fulginas non recipit auctoritate commissionis, uel remissionis, sed sua propria, uel talis iudex. G. vide §. de testif. si causa est. ¶ Procurator ad extrajudicialia principaliter possit iurare per sedū absolutionē ab excoicatio: s. i. iurare sine specifice mandato quod iuramentū est de forma rei mandata: & quia in extrajudicialibus, & ut l. qui bona, qui alieno. ff. de d. ante. & ita fuit iudicari in causa regia, cui etiam honorificiter remittit iuramentū. ¶ Cuius expensis mittat ad absente, uel sed ad eum. ¶ G. l. hæc autem. ff. ex q. cau. in possideat. p. Accur. & eo. tñ. l. ait for. §. defendi. p. g. B. Causa puetionis potest forisum pbari a causa recouentionis, sed no a causa communiōis, s. nūc dicitur, uel. sed q. s. ¶ A pena inflita ex contumacia p̄sentis, appellatur secus in contumacia absentis, §. si iure. sed nunquid. G. ¶ An in notorio iuret de calumnia, s. cum me absente quod nota exigitur pro bona iuratur: si empior. G. ¶ Etia in criminali contumax iurando de calumnia habet p̄fessio, uel. item cū in criminali. G. ¶ An iuramentum calumniae habeat loco probationis, ubi probatio fit per iuramentum, no. ff. ad exhib. l. thesaurus. §. sic, & no. in auth. de exhi. re. §. si uero, inde omnino s. de primo & secundo dec. §. qd iuramentū. & j. eo. §. si per statum probatur accusatio p̄ iuramentū: reus debet eodem nari: sed tñ poterit agere de perituro ad interesse, si mand. l. fidei iusor. §. in omnib. & ibi per Ric. & Cy. uide j. s. pone, quod ex forma statuti per iuramentum probetur damnum, quid fit accusator forensis, & negat iurisdictionē, an probabit iurisdictionē dicit Io. An. q. no. in c. j. de fo. cō. pe. lib. vi. in no. ¶ Iuramentū no p̄sumitur solenne: quia est qualitas extrinseca, vt no. in c. vt circa. de electio. li. 6. vide s. tñ. j. notarius. ¶ An ubi iuramentū: desertur a iure sine iniurisdictionis admittatur p̄batio in p̄tū. no. in c. statutu. de rescri. li. vi. in nouel. ¶ Iudex ex officio potest p̄clusionem in causa, exigere iuramentū de calumnia, sicut iuramentū veritatis, vt no. in c. j. de iura. cal. lib. vi. in nouel. In termino iuris mittis agitur, quā tñ termino hominis, id est iudicis, vt no. in c. j. de ele. per Archi. & eo. tñ. quamus. lib. vj. in nouel. ¶ Iudex quod taxat, raro, vel parum minuit de eo, quod iuratur, vt no. In st. de sulpe. tu. s. consequens. in gl. ordinaria. Bal.

De positionibus. Rubrica.

Quoniam post iuramentum de calumnia, vel de veritate, praestitum, probationes utriusque partis iure recipiendae: deo positiones inueniuntur, vt per eas partes respondentur ab onere probationis, ut j. dicitur: idcirco praestito iuramento de calumnia, statim debet dari terminus ad faciendum

ADDITIO.

Pileus non format rubricam istam: sed ad materiam facit parte 2. vbi de interrogatiōib. & ofessionib. post litē ostē. ¶ Tan. parte 3 sub rubrica de interrogatiōib. faciedis in iure. ¶ De Ros. dicit in tex. q. a no possit in libel. sed ibi principaliter de r̄sionib. ¶ Vber. de Bo. aliquid in char. 8. vbi qd habet rubricā d̄ positionib. sed pleni charta vl. post tractatū s. px. ¶ Io. de Deo illa p̄sequitur Cauil. l. v. rub. de positionib. & rubricam de hoc possit lib. l. iudic. parte ij. ¶ Bonagui. in tota quarta parte sui operis de positionib. & interrogatiōibus tractat. ¶ Aegid. rub. xlyi. & duab. seq. & demū uidēs se in illis nimis fuisse, b̄ uilloguū, materiam plenius p̄sequitur eā diuidēs in sex mēbra, rub. cxxii. & quinq. sequētib. vbi in fi. i. 2. tractatū extollit. Alb. Gal. possit rubricā de hoc. ¶ Gui. de Suz. ponit duas rub. primā sub officio aduocati actoris, d̄ ipsi positionib. secundā sub officio aduocati rei, de positionib. sup̄ exceptionib. adde, qd dicit si p̄ nigro, in p̄